

Megjelenik évente
tízszor.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

VIII. évfolyam
8. szám.

Mulasztások és új lehetőségek.

„Harmadszor is jöve, és monda nekik:
Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég:
eljött az óra; imé az embernek Fia a bű-
nösök kezébe adatik. Keljetek föl, men-
jünk; imé elközelgett, a ki engem elárul.“
Márk 14, 41. 42.

Jézus három férfit választott ki a legválsá-
gosabb óra szenvedéseinek tanujául és nem
kívánt tőlük többet, mint hogy egy óra hosszat
virasszanak Mesterükkel. Valószínűleg azért,
mert egyrésztől *részvétükre* vágyott, másrésztől
pedig, hogy a foglyulejtés *váratlanul* ne történ-
jék. Kétszer egymásután álomban találja őket,
midőn pedig *harmadizben* tér vissza hozzájuk,
akkor már többé nincsen semmi jelentősége rá-
nézve annak, hogy alusznak-e vagy ébren van-
nak. Elmúlt a virasztás ideje. A tanítványok-
nak nincsen többé alkalmuk szolgálatot telje-
síteni Mesterüknek. De azért mégis felkelti őket,
mert habár az elmúltat többé jóvá nem tehe-
tik, habár arról már elkéstek, hogy vele imád-
kozzanak és küzdjenek, arra még mindig van
idő, hogy a közeledő poroszlok csapatát látva,
sorsukat megosszák vele. *A multa vonatkozólag:*
Aludjatok tovább, mert a megtörténtet nem le-
het többé meg nem történtté tenni.

A jövőre vonatkozólag: Keljetek fel és
menjünk! Az előttünk álló kötelességeknek ele-
get tehetünk.

A multon nem lehet változtatni.

Jézusnak eme szavai: „Aludjatok már“
nemcsak alkalmoszerű igazságot, hanem alap-
igazságot is jelentenek. Azt az alapigazságot
tudniillik, hogy a *multon* többé változtatni nem
lehet, a *multban* elmulasztottak miatt nyugod-
tan alhatunk.

Legdrágább kincsünk, amely osztályrészün-
kül jutott: az idő. Mögöttünk az örökkévalóság,

előttünk szintén; életünk pedig egy kis folyó,
amely az egyikből eredve beleömlik a másikba.
Gondolunk-e arra, hogy életfolyamunk egyre
közelebb visz azon másik világhoz, melyhez
képest földi életünk árnyék csupán? Itt a földön
minden egyes napnak megvan a maga feladata.
Ha aláhanyatlak a nap, akkor egyszer s minden-
korra *eltűnt* az örökkévalóságban. És mivel tölt-
jük vajjon ennek a drága időnek a legnagyobb
részét? Ugyanazt tesszük, mint az apostolok
Getsemáné drága óráiban: *alszunk*. A tegnapi
nap soha visszatérni nem fog, annak lehetősé-
gei örökre a múlté.

A jövő áldott lehetőségei.

Jézus nem időzik haszontalanul annál, amit
meg nem történtté amúgy sem lehet már tenni,
hanem rámutat ama kötelességekre, melyek a
jövőben állanak előttünk.

Ebből a körülményből meg kell tanulnunk,
hogy soha semminő körülmények között sem
szabad tétlenül ülnünk, a világ nyomorúságát
és szenvedését, a lelkek pusztulását renyhén
szemlélnünk és úgy várnunk a mindentől meg-
szabadító véget. Sem szomorúság, sem fájdá-
lom, sem csalódás, sem sikertelenség, sem
semmi más ez életben nem *jogosít fel* minket
arra, hogy ölünkbe tegyük kezünket. Mindig
van és lesz számunkra valami *tennivaló!* Ne
várjunk addig míg bennünket ez a kiáltás fog
felverni álmunkból: „Nézzétek; a vőlegény jó;
keljetek fel és menjetek eléje“ — mert akkor
már örökre késő lesz. Az ideí aratási *hála-*
munka áldott lehetőségeket tartalmaz mindnyá-
junk számára. Ne csüggyessenek el serkít a mult
mulasztásai, hanem mindenkit lelkesítsenek az
előttünk álló munka lehetőségei. Str.

Jézus és a gyakorlati kereszténység.

Az a poros vándor ott a galileai országúton, körülvéve az emberek nagy tömegétől, vajjon ki lehet? Hogyan lehetséges az, hogy már napok óta dolgozik, tanít, gyógyít s oly üde oly fáradhatatlan? Kidőlnek mellöle azok, kik csak szem- és fültanui a dolgoknak s őrajta a fáradságnak nyoma sincs! S föláll és beszél: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, kik megfáradtatok s megterheltettek s én megnyugosztalak titeket. . . .” S a tömeg, mely csodálattal tekint föl reá, csak úgy issza ajkairól az örökélet beszédének vizét. Elmondja azt is, miért tevékenykedik? Az én mennyei Atyám munkálkodik s mindezideig én is munkálkodom! Dolgozzatok míg nappal van, mert eljön az éj, amidőn senki sem munkálkodik.

Jézus volt ő, ismerjük minden szavát. Nézzünk fel rá, mint akkor a tömeg. S vajjon mi az, mi bennünk megmarad s mit az életünkbe átvegyünk szavából?

Szépen beszélni, játszani a szóval, színésznek lenni sem kicsiny dolog. De átvinni élettapasztalattá, tenni minden szép s nemest; ez Jézusi erény. Minden szavát, mely csodálatba ejt, gyakorlatba vitte át s oly nemes egyszerűséggel, hogy az ama galileai vándor poros alakjából úgy sugárzik, mint fénykéve a sötét éjszakában.

Alázatos volt és szelid, mert tanította, hogy azok boldogok. Megcsúfoltatott, de ajkát nem nyitotta meg, s nem átkozott ha verték s gúnyolták, mert aki az igazságért szenved meglátja az a mennyet. Szerette ellenségeit, pedig de sok volt, mi is azok voltunk, s minket is szeretett. Szerette övéit, pedig mily kevés volt s mi sem vagyunk azok, ha nem követjük őt. Felvette keresztjét s felment a Koponyák hegyére, mert azt várja tőlünk is, hogy felvegyük keresztünket s úgy járjunk nyomában. Ha kéri tőled felsőruhádat, add oda az alsót is szívesen, s ha kényszerítenek egy mérföldnyi útra, menj kettőt önként, hogy békéd legyen. Mi életet kértünk halandó emberek s ő többet adott, mint a mi életünket, mert saját életét adta nekünk. Ő az út, az igazság és az élet, akin keresztül az Atyához mehetünk. Az életszentségről sokat tanított és senki sem tudja követni ebben őt, ki azt is mint minden mást a tökélyre vitte. Egy fölös szó nem hagyta el ajkát, sohasem ölt a szó mérges nyilával, s indulatosnak vajjon ki látta őt? Irigység nem volt lelke mélyiben, sem nagyravágyó önző érzület nem szennyezte be nemes szívét. S ki óva int e világ istenétől, boldogan jelenti ki,

hogy „eljő e világ fejedelme, de bennem nincsen semmije.”

Hosszú órákat, sőt éjszakákat töltött mély, meghitt beszélgetésben az ő Istenével s az írásokat ismerte úgy, hogy ámulatba ejtő a hivatalosakat, mert bölcsessége felülről származott.

Eszményi alakja az évszázadokon át — melyek rendszerint a feledés fátyolát vonják a hatalmasokra, — csak tündöklőbbé, csak elérhetlenebbé lett, pedig itt van. Ő most is az a szürke vándor, az alázatos a kedves hű barát, aki volt míg emberi alakot öltve itt e földön járt. Beszéde oly friss, oly üde még mindég, hogy szinte itt cseng a fülemben még.

Olyan ő nekem, mintha tegnapelőtt még tanított volna, s tegnap meghalt — s mily borzasztó gondolat, — én is ott álltam a sötét tömegben s „feszítsd meg”-et kiáltottam felé, te is ott álltál mellettem, s mindnyájan ott álltunk, mert mindnyájan vétkeztünk ellene. De ő szeret, ő mindent megbocsájtott s most jöjj, jöjjetek vegyük fel a keresztet, s mindenben mit ő tett, kövessük őt.

Bajor L.

Az élettelen halak is úsznak.

Az egészséges halak az ár ellen, a beteg, vagy holt halak pedig az árral úsznak. Az ár magával ragadja az élettelen halat. Sőt a víz tetején van, de az ár kérlelhetetlenül ragadja magával.

Élő halak az ár ellen és mélyen úsznak; tudatában vannak céljuknak.

Napjainkban igen sokféle áramlat létezik; mindenféle erő és szellemi áramlatok vannak működésben. Az adventi üzenet oly irányzatot képvisel, amelyet Isten kíván erre az időre. Hatásai meg vannak szabva és célja határozott. Ezt tudja mindenki, aki időt vett magának a Szentírás igazságának megvizsgálására.

Sajnos az igazság elfogadói között olyanok is vannak, akik sohase voltak teljesen meggyőződve. Az ilyenek előbb vagy utóbb olyan áramlatba fognak belejutni, amely olyan irányba fogja sodorni őket, akova nem kívántak eljutni. Korszellem fogja őket megfogni és elragadni.

Milyen a te állapotod kedves testvérem? Nem tartozol-e te is az élettelen halak közé? Még mindig engeded magadat a különböző tanoktól ide-oda hányatni? Gondold meg, hogy csak az állhat meg, aki céltudatosan jár az útján.

Huenergardt J. F.

Legnagyobb részben könyvkiadóhivatalaink által megy végbe azon angyal munkája, aki nagy hatalommal szállott alá a mennyből és akinek a dicsőségétől a föld fénylett. W. E. G.

A gyülekezetvezető viszonya a gyülekezethez és a területhez.

Pál apostolnak a Szentlélek által mondott ezen kijelentése: „Ti pedig a Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint,” (1. Kor. 12, 27.) vonatkozik minden egyes gyülekezeti tagra is. Ilymódon tehát a gyülekezet vénje is elsősorban

Krisztus testének egyik tagja,

az ezzel járó előjogokkal és kötelességekkel. Minél szorosabban és bensőbbben van a vezető Krisztussal összekötve, annál szorosabb és szívélyesebb lesz viszonya a gyülekezet egyes tagjaihoz is. Ennek az összeköttetésnek az igazság által elevennek és természetesen kell lennie. A test művétagja hasonlíthat ugyan a természeteshez, de sohase lehet ugyanolyan, mert hiányzik belőle az élet. Ha a gyülekezetvezető előmozdítani és ápolni akarja a gyülekezeti és a közösségi életet, akkor ennek elmaradhatatlan előfeltétele, hogy ő maga személyes és tudatos hitéletet folytasson. Csak azt nyújthatja másoknak, amivel ő maga is rendelkezik. Men-nél inkább Krisztus „foglyának” (2. Tim. 1, 8.) érzi magát valaki, annál biztosabb és természetesebb lesz az egész gyülekezettel való összeköttetése.

A vén viszonya a gyülekezethez

hasonlít a fej és a test viszonyához. Miként a fej feladata a gondolkodás, tervezés, vezetés és kormányzás, úgy a gyülekezet vénjéé is. Isten és emberek előtt felelősséget visel hittársaiért. Ez annyit jelent, hogy lelki felügyelővé, felvigyázóvá lett beiktatva. Ezék. 33, 7. Ap. csel. 20, 28. 31. Nem olyan, aki a nyáj felett ural-kodik, hanem mint Atya, aki komolyan veszi a gyülekezeti rend keresztülvitelét és a gyülekezet ápolását. Az ápolás szónál azonban nemcsak a betegekre kell gondolni, hanem az összes rábizott egészségesekre is. Bizonyára nagy felelősség és nem könnyű feladat minden tag-nak hitéletében segítőtleg az oldala mellett állani. Azok a szavak, melyeket White testvér-nő a prédikátorokhoz intézett, joggal vonatkoz-tathatók a gyülekezet vezetőire is. A Bizony-ságtételekben (I. köt. 164. old.) olvashatjuk a kö-vetkezőket: „Ezen komoly felelősséget tekintve, felvetődhetik a kérdés: És ezekre kicsoda alkalmas? A munkás (és minden felelős állás-ban lévő egyén. Az író megjegyzése.) szíve könnyen elcsüggedhet, ha a ráháruló sok és nehéz kötelességre tekint. Krisztus szavai azon-ban ezen vigasztaló ígérettel erősítik a lelket:

Imé én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Azon nehézségek és veszedelmek, melyek Krisztus szereteteit fenyegetik, intsék a munkást elővigyázatosságra és gondosságra a velük való bánásmód tekintetében. Úgy örköd-jön felettük, mint aki számadással tartozik értük.

A lelkiismeretes gyülekezetvezető gondoskodni fog az összejövetelek rendszeres mene-téről is. Igaz ugyan, hogy a külsőségeknek nem szabad fődologgá válniok! Azonban tapasztal-hatjuk, hogy a külsőségek erős befolyást gya-korolnak a benső élet kifejlődésére is. A gyü-lekezetvezető ezért mindenkor felelősséget fog érezni abban a tekintetben, hogy utaljon az összejövetelek pontosságára, nyugalma-ra és rendjére. Ha ezt udvarias és szeretetteljes mó-don cselekszi, akkor megértésre fog találni a testvéreknél és faradozásai megtermik a maguk gyümölcsét.

Ap. csel. 20, 28. és 1, Pét. 5, 1—4. szerint az igazi püspöknek (vénnek) legeltetnie kell a gyülekezetet. Ez annyit jelent, hogy vezetnie és jó, erősítő táplálékról kell gondoskodnia. Sa-ját hátránya lenne belőle, ha a gondoskodást ráhagyná a prédikátorra. Aki másokon segít, önmagán segít. White testvér-nő szavai a Diener d. Evangeliums című könyv 164 oldalán vonat-koztathatók a gyülekezetvezetőkre is, mint se-gédpásztorokra. „Lelkészekre — hűséges pász-torokra — van szükségünk, akik Isten népé-nek sem nem hizelegnek, sem pedig túlkemé-nyen nem kezelik azt, hanem az élet kenyé-rével táplálják.”

A vén, mint jó segédpásztor, gondot fog viselni *mindenkiről*. Úgy az ifjakról, mint a fel-nőttekről. Ján. 21, 15—17. Az ifjak vállain ter-mészetesen nem fog öreg és tapasztalt fejeket keresni. Az ifjúságnak úgy lehettek legjobban segítségére, ha saját ifjú éveitekre gondolva igyekeztek megérteni őket. Ebből fogják az ifjak megérezni a szeretetet és vezetni engedik majd magukat. Ha a báránycsapat a vezető biztos ke-zeiben vannak, akkor az egész nyájjal szem-ben nyert ügye van. A bizalom jegyében való vezetésnek és az Úr félelmének következmé-nyei Józsué 24, 31-ben és Birák 2, 7-ben van-nak leírva.

A vénnek a területhez, illetve annak vezetőjéhez

való viszonya olyan, mint a jobb kezé a fej-hez. Ahogy a kart a fej kormányozza és aho-gyan a kar rendelkezéseket végrehajtó és köz-vetítő tag, ugyanúgy a gyülekezeti vén is, az előjáró és a gyülekezet között. Jak. 3, 17-re gondolva, felelős állása dacára is engedi ma-gát vezetni és irányítani. Nemcsak saját terveit

hajtja végre, hanem a terület határozatait is lelkiismeretesen továbbítja. Tehát nemcsak „sajátját” hanem a „kapottat” is. Amennyire csak lehet önnálló, de azért saját jószántából a határozatok által megállapított keretek között mozog. Minden önhietség káros. Ján. 1, 40—42. 45. 46. Az egység lelkét ápolja és beteljesíti Jézus főpapi imájának a kérését. Ján. 17, 21—23. A vén azonban nemcsak a vezetőség és a gyülekezet között működik közvetítőleg, hanem fordított viszonylatban is. Gondoskodik arról, hogy a gyülekezet előmozdítását célzó tervek és tanácsok a terület vezetősége elé legyenek terjesztve. Hűséges „András” ő, aki a tagok kívánságait és kéréseit lelkiismeretesen továbbítja. Ján. 12, 20—22. Azt pedig aligha kell külön kiemelni, — annyira természetes — hogy gyülekezete szegényeinek és gyengéinek ügyét szíven viseli.

Egység

képezi azon célt és eszményt, melyet a hűséges gyülekezetvezető állandóan szeme előtt tart és amely felé törekszik. 1. Kor. 12, 31-re gondolva azon fog fáradozni, hogy a főpásztorral példaképes egységben éljen, hogy vezetőségével, a prédikátorral és az összes osztályokkal a megértést ápolja. Az ilyen törekvő vén és vezető számíthat arra, hogy a Mester majd ama dicső napon eme szavak kíséretében átnyújtja

néki „a dicsőség hervadhatatlan koronáját”: „Jól vagyon jó és hű szolgám: Kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömebe.” Máté 25, 21. *Minck A.*

SZEMELVÉNYEK

Elkészült az első flottabázis a — levegőben. A londoni hadgyakorlatok igazolták, hogy a bombavető repülőgép a háborúnak jellegét és célját alaposan megváltoztatja.

A hadvezetőség szakértői megállapították, hogy 50 tonna bombával London 7.500.000 lakosa, minden élő lényével együtt, percek lefolyása alatt megsemmisíthető és hogy a háromdimenziós mérges térben a védekezés egyelőre lehetetlen.

A jövődi háború bosszúharc lesz. Abban a pillanatban, midőn háború esetén pl. Franciaország 4000 repülőgéppel (minden repülőgép 2000 kg bombát vihet magával) London felé startol, Angliának rádióparancsra azonnal el kell indítani a repülőgéprajait Páris felé és egy pár óra múlva London és Páris lakosaival együtt eltűnik a föld színéről.

Dániel próféta könyve. (7)

Az utolsó császár (Augusztus) 476-ban trónjától megfosztatott és Odoaker lett kikiáltva Itália uralkodójává. Így oszlott fel ezen birodalom, mely addig állott fenn csupán, míg az evangélium sója az egész világot átitatta. Mialatt a germán törzsek Rómát felosztották, a „vas erejéből” maradt valami annak részországaiban is. Bár Odoaker a császári méltóságnak véget vetett; azt önmaga fel nem vette, de az államszervezetben és főhatóságokban semminémű változást nem vitt végbe. Ezen idegen népek minden nehézség nélkül vették át a rómaiaktól a keresztény vallást, szokásaikat, törvényeiket s engedték, hogy a legfőbb állásokat rómaiak töltsék be. A legújabb nyelvek, mint az olasz, francia, angol, spanyol, portugál, román, elegendő bizonyosságát szolgáltatják eme keveredésnek. Általános megállapítás pedig az, hogy a római államszervezet és jog, napjainkig is alapját képezi összes államképződményeinknek.

Ezen államképződmények római jellege magában rejtette az újra való egyesítés törekvésének csiráját, s a jövődőlés tényleg utal is

arra, hogy ezen keveredés „résztint erőssé” „résztint törékennyé” tette eme országokat. (42. v.) Az egyesítési törekvésekre utal azonban az is, hogy az agyaggal elegyült vas azt is jelenti, miszerint „azok emberi mag által vegyülnek össze, de egymással nem egyesülnek, mint ahogy a vas sem egyesül a cseréppel.” (34 v.) Már Theodorich hiába házasította össze családját a legkülönbözőbb néptörzsekkel. Nagy Károly, aki Longobard királyleányt vett feleségül, éppen sógora ellen viselt hadat. I. Napoleon első feleségét, Josefint eltaszította magától és az osztrák császár leányát, Mária Lujzát vette feleségül; s éppen a saját apósa indította meg ellene a háborút és segítette elő bukását. S a 914-es világháború is kitört, dacára a német, orosz és angol királyi házak közeli rokonságának. 1400 esztendő telt el azóta, hogy a római világbirodalom feloszlott a germán cserép hozzákeveredése folytán, s azóta minden „emberi mag”, azaz házasság útján való kíséret dacára sem sikerült ezen birodalom visszaállításán, mert az agyag és a vas minden keverés dacára is külön elem marad. Nem lesz több földi világbirodalom a volt római birodalom helyén! Ami

Az Amerikai Egyesült Államok hadvezető-sége éber figyelemmel kísérte a londoni háromdimenziós gázharcot és hatalmi fölényének biztosítására felépítette a héliumgázzal töltött Akron-Zeppelin. Ez a hatalmas léghajó most elkészült. Öldöklő hatása a várakozást meghaladja és további Óriás Zeppelinek építése is tervbe van véve. A léghajó köbtartalma 184,000 köbméter (a „Graf Zeppelin“ köbtartalma 105,000 köbméter) akciórádusza 17,000 kilométer, úgy, hogy üzemanyagkiegészítés nélkül pl. az óceánon keresztül Londonba vagy Párisba repülhet és feladatának teljesítése után Amerikába visszarepülhet.

Szikratávírójának akciórádusza 4000 kilométer és olyan szikra-képtávíróberendezése van, mely az ellenség hadállásáról fölvett fényképet saját flottájának azonnal továbbítja. Legfontosabb része 22'9 méter hosszú és 18'3 méter széles teremalakú hangárja, melyben hét bombavető repülőgép foglal helyet.

A hajótest oldalán levő kapunyílásból a repülőgépek dobogón és futósíneken startolhatnak és feladatuk végeztével a flottabázishoz visszarepülhetnek új municióért. Támadás esetén a Zeppelin a tengerpart fölött marad és mesterséges gázfelhővel körülburkolózik, míg a bombavető repülőraj feladatát végzi.

Ujság 1931 augusztus 20.

Miközben a Népszövetség előkészíti a maga lesze-

relési akcióját, azalatt a haditechnika óriási méretű fejlődése a jövő hadviselésének egész jellegét megváltoztatja. Ugyszólván egész hangárok repülhetnek immár az elpusztítandó terület közelébe és kibocsáthatják magukból a bombákkal töltött, mozgékony repülőgépeket. Úgy látszik az emberi képzelőerő kevés annak vázolására, amit a bekövetkezendő háború borzalmai magukban rejtegetnek. Mint mikor a gonosztevő ördögében önmaga ellen fordítja fegyverét és ezzel saját maga hajlja végre önmagán az Isten ítéletét, ugyanígy fogja majd az emberiség is a maga kovácsolta fegyverekkel önmagán végrehajtani Istennek megérdemelt ítéletét. Boldog aki „az Istennek oltalma alatt” lesz akkor! (Zsolt. 91.)

250,000 ember pusztult el és 780,000 lelt hajléktalan a kínai árvízben. Hankauból jelentik: Hivatalos jelentés szerint a hankai árvíz katasztrófa következtében 163,000 ház és épület pusztult el teljesen. 780,000 ember hajléktalan maradt, mintegy 250,000 ember pedig elpusztult. A menekültek száma 500,000.

A Reggel 1931 augusztus 31.

„És lesznek földindulások... vízáradások mindenfelé” (Máté 24, 7.) — mondotta a Megváltó, midőn eljövételének előjeleivel foglalkozott. Néhány esztendő előtt a japán földrengés követelt sok százezernyi áldozatot, most pedig a kínai árvíz borzalmai remegtetik meg az érző emberek szívét. A politikai és gazdasági szenciációk némileg háttérbe szorították az ujságok hasábjain ezen esemény leírását, de azért egy ilyen rövid hír is beszédes jele annak, hogy az elemek által Isten beszél az emberiséghez; óvja, inti az embereket a bekövetkezendő még nagyobb pusztulástól.

Deklaráció! A mai egész keresztény

nem sikerült a mult nagy uralkodóinak, az nem fog sikerülni az úgynevezett „Népszövetség”-nek sem. Isten 2300 esztendő előtt kinyilatkoztatta már ezt; s az ő jövendölése isteni történetírás, amely sohasem téved. A népek sorát világos és egyszerű módon feljegyzí, még mielőtt a világtörténelemben gondolnának is reájuk. Csak az ő világosságában értjük meg a népek történetét.

A római birodalom széttagozódott tíz rész-országra, s ebben a „megosztott állapotban” van immár 1400 esztendeje; áll azonban az ígélet, hogy „azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol.” (44. v.) Ez lesz azon ötödik világbirodalom ezen a földön, amely ellentétben az előbbi négygyel, örökké fenn fog állani, amely „más népre nem száll”, (44. v.) mert ezt a birodalmat Isten az ő népének adta; de amelynek — bár e földön lesz, semmi közössége sincsen e földi országokkal, hanem „összezúzza és szétrombolja mindazokat a birodalmakat”. (44. v.) Ez az Istennek országa! Maga az Úr Jézus adja szájunkba azon kérést, hogy: „Jöjjön el a te országod” s az Úr itt

megmondja, hogy mikor fog az eljönni. Úgy a világtörténelem, mint a jövendölések tanulmányozásának csakis a fentebbi kérdés szempontjából van értelme és jelentősége. Láthatjuk magyarázatunk menetéből, amely egészen a mi időnkbe vezetett el bennünket, hogy nincs messze már azon időpont, amikor a „hegyről” „kéz érintése nélkül” leszakadt kő „szétzúzza” (45. v.) a fáradozással létrejött emberi birodalmakat. Krisztus azon kő, melyen minden nyugszik, de amely mindenkit elpusztít, akire reáesik. Máté 21, 42—44. v. Azon ország, melyet ő ily módon ezen a földön felállít, mindennek dacára nem e világból való, (János 18, 36. v.) mert alapelvei: „igazság, békesség és öröm” nem képezik ezen földi országok alkotóelemeit.

Az egész emberi dicsőség, amely a kép ragyogó formájában oly sokat ígérő és értékes volt, a kő alatt összetörve, valóságos „polyva” értéktelenségében mutatattik be. Az Isten országa pedig, amely a hatalmas kolosszus mellett olyan mint egy igénytelen kő, végeredményben dicsőségével minden helyet betölt ezen a földön. 2. Thess. 2, 8; Máté 5, 5; Jel. 11, 15; 20, 4. v.

Nemcsak ezen álom, hanem annak magya-

civilizáció Isten ítélete alatt van. A földi javakkal és hatalommal való hitetlen sáfárkodás megmérgezte az egész emberiség lelkét és rémület üli meg a világot, mi lesz a kimenetele a gazdasági harcoknak.

A Reggel 1931 augusztus 31.

A debreceni református presbiteri nagygyűlésen felolvasott és elfogadott kiáltványból van kivéve a fenti néhány mondat, amely olyan felismerést igyekszik most szélesebb rétegek tudomására adni, amelyet mi már évtizedek óta határozott formában hirdetünk és amelyért nekünk nem egyszer volt már lenézésben és gúnyos mosolyban részünk. Mi tudjuk azonban, hogy az események nem bennünket, hanem azt az isteni ígét igazolják, melynek jövendöléseiben a bekövetkezendők előre le lettek fektetve és amelyről meg van írva, hogy „az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.” (Dán. 12, 10.)

GYÜLEKEZETI HIREK

Egy állami tanítónő köszönete Tábeánknak. Tábeánk tagjainak körében mindinkább terjed a ki- és befelé való segítség gondolata. Mind többen látják meg azt a gazdag munkateret és segélyezésre nyíló alkalmak sorozatát, melyek kint az életben Tábeánk számára kínálkoznak. Mindnyájunkat fel kell melegítsen az a hála és köszönet, mely a segélyezettek részéről jön.

rázata is megbízható, mert „igaz az álom és bizonyos annak értelme”. (45. v.)

Nabukodonozor ezen magyarázat fenségétől elragadtatva „arcra borula és imádá Dánielt”, (46. v.) ami tőle, a bálványimádótól érthető cselekedet volt: azonban bizonyos, miszerint megértette Dániel ama figyelmeztetését is, hogy az álmot és jelentőségét nem ő, hanem az Isten jelentette ki, mert maga a király mondta: „Bizonyial a ti Istenetek az istenek Istene . . . királyok ura . . . titkok megjelentője”. (47. v.) S ekkor nemcsak „felmagasztalá Dánielt”, hanem meg is ajándékozta és a birodalom legfőbb tisztségével ruházta fel őt. (48. v.) Dániel azonban nem feledkezett meg sorsa osztályosairól sem, kiket egy-egy „tartomány gondviselésére” rendelt. (49. v.)

Igy mutatta meg Isten az első és leghatalmasabb világbirodalom fejének, hogy ő és az utána jövő országok mind mulandók; kinyilatkoztatta magát neki, mint az igaz Isten és a királyok Ura, szemeit pedig ama örökkévaló ország felé irányította, amelyben csak azoknak lesz részük, kik „győztek” és akik szeretik úgy az eljövendő királyt mint annak országát.

Az alanti levelet egy állami tanítónő írja egyik csoportvezetőnknek. Serkentsen ez a levél sokakat hasonló tevékenységre.

. Engedje meg, hogy az állami kisegítő iskola nevében, úgy magának, mint a nagyrabecsült „Tábea” segítő egyesületnek, ezúton mondjak hálás köszönetet; a szegénysorsú gyermekek részére juttatott hat darab fiú fehérneműért, valamint az összes növendékeknek ajándékozott 42 darab zsebkendőért.

Elsősorban is magának köszönöm meg, mert a maga kedves, jó lelkében született meg a gondolat, hogy a kisegítő iskola apró emberkéinek segítségére legyen, hogy nekik örömet szerezzen. Másodsorban köszönöm a „Tábea” egyesületnek, hogy ezt a nemes gondolatot támogatta és magáévá tette.

Mikor köszönetem mellett a jövőre nézve is kérem szíves segítségüket, kívánom egyben, hogy az igazságos Isten áldása kísérje munkájukat, s minden könny, amellyel felszárítanak szerető, meleg kezekkel, s minden fáradtság, amellyel a nyomor enyhítésére törekszenek, örömként szálljon vissza mindannyiuk életére.

Vagyok ezekután úgy magam, mint a kisegítőiskola nevében hálás köszönettel és tisztelettel. . . . Aláírás”

Sohlmann K.

Látogatás Miskolcon. Személyes ügyeimből kifolyólag két napot töltöttem a felvidéki metropoliszában, Miskolcon. Szombat délután

Harmadik fejezet.

Mikor az Úrnak népe is oly gyakran elfelejti Istenének csodálatos cselekedeteit, nem csodálni való, ha a pogány Nabukodonozor, aki az igaz Isten mindentudását nyilvánosan elismerte, idővel elfelejtette a csodálatos álmok benyomásait, és Isten szolgáinak szorongatására „egy arany állóképet” állíttatott fel, hogy az mindenki leborulva imádjá. A bálvány felavatásához egybegyűjte minden népet. (1—3.) Ezen, mint egy 3 m magas állókép nem tiszta aranyból volt, hanem a pogány bálványképek mintájára csak arannyal volt bevonva. Ézsaiás 40, 19. v. Így nevezetlik arannak 1. Királyok 7, 48-ban a csupán arannyal bevont kenyerek asztala is. Meg volt határozva, hogy egy adott jelre (4. 5. v.) „boruljanak le és imádják az arany állóképet”. (5. v.) Aki pedig ennek ellenszegülne — az „vettessék az égő tüzes kemencébe” (6. 7. v.) Míg Isten a szeretet hatalmával kényeszerít csupán, mindenkinek szabad választást enged és Krisztus (János 12, 47.) szerint, senki sem ítélt, aki szavának nem hisz.

bibliaórát tartottam a tágas helyiséget teljesen betöltő testvérek és barátok előtt, és mint ilyenkor szokásos, általam is elküldték üdvözlőlevelet azoknak a pesti gyülekezeteknek, melyekben meg szoktam fordulni. Én ekkor ígéretet tettem, hogy üdvözlőlevelet nemcsak a pesti, hanem az összes magyar testvéreknek közvetíteni fogom az Adventhírnök útján. Ezen soraimmal tehát egyrészt kötelességemet rovom le, másrészt azonban hálámnak is kifejezést adok azon elvett áldásokért, melyeket a velük eltöltött közösségből merítettem az Úr kegyelme által.

A miskolci imaház külseje. Az egész emeleti részt a gyülekezeti helyiség foglalja el. Alul egy lakás és irodák vannak elhelyezve.

Hét évvel ezelőtt mint evangéliumi munkás $\frac{3}{4}$ éven keresztül voltam pásztor a miskolci nyájnak. Jól esett látnom a régi ismerős arcokat, de még jobban esett az, hogy az érdeklődéssel felém forduló arcok nagy része ismeretlen volt előttem. Ebből a tényből vígaszt merítettem a magam számára az adventüzenet hódító erejére nézve. Az eredeti miskolci gyülekezetet kettéosztották, sőt úgy hírlik, hogy a harmadik miskolci gyülekezet megalapításával is foglalkoznak az arra illetékes tényezők. A három gyülekezetet nemcsak a testvérek nagy száma, hanem a város igen nagy területen való elhelyezkedése is időszerűvé tette.

Miskolc jelenleg a három magyar Terület egyikének, a Keletmagyar Területnek székhelye. Ott lakik tehát az Egyesület elöljárója, Sohlmann atyafi. A miskolci gyülekezet élvezi ennek a körülménynek minden előnyét.

A gyülekezet mostanában erősen kultiválja a kirándulásokat. Abból a tényből, hogy a testvérek előszeretettel vesznek részt bennük, következtetem, hogy azoknak igen jó hatásuk van a közösségi életre. Mellékelt képünk az egyik tapolcai kiránduláson résztvevőket ábrázolja. Azóta pedig bizonyára lezajlott már a tervbe-

vett kirándulás az aggteleki csepkőbarlanghoz is.

Úgy láttam, hogy míg a diósgyőri gyülekezet tagjainak szinte kivétel nélkül van foglalkozásuk, addig a nagy, városi gyülekezetben igen sokan érzik a munkanélküliség szükségét. Sajnálatosan kellett tapasztalnom, hogy mily sok jóképességű atyánkfia hagyott fel az egyik legszebb evangélizáló tevékenységgel, az iratterjesztéssel. Remélem, hogy ez csak átmeneti jelenség!

Szerk.

Az ifjúság kirándulásáról és annak lefolyásáról a következő számunkban adunk részleteket és képekkel illusztrált tudósítást.

Wicklein atyafi, aki tiz éven keresztül töltötte be a Magyar Unió könyvevangélista vezetőjének tisztségét, rövidesen távozik körünkből. Úgy értesülünk, hogy a Divízió határozata értelmében a Délnémet Unió könyvevangélista osztályának a vezetését veszi át. Wicklein atyafinak nagy érdemei vannak az ideérkezése idejében romokban heverő magyar könyvterjesztési szervezet kiépítésében. Sajnáljuk, hogy a jövőben nélkülözni leszünk kénytelenek az ő kipróbált szaktudását és lelkesítő képességét.

Minck atyafi körlevélben arról értesítette a Magyar Unió munkásait, hogy f. é. augusztus hó 12-én házasságot kötött k. elhalálozott fele-

A miskolci gyülekezet egyik csoportja a tapolcai kiránduláson.

ségének a hugával. Minck atyafi reméli, hogy mint annak idején osztóztunk bánatában, úgy mostan is osztóztunk az ő örömeiben, mert a megosztott öröm, kettős öröm.

A nyilvános előadások október hó elején az egész országban megkezdődnek. Imádkozunk azoknak sikere érdekében.

„Te vagy az Isten, aki csodát mivelsz.“ (Zsolt. 77, 15.) Ezen zsoltárvers igazságának bizonyítéka gyanánt álljon itten az alábbi levél, melynek írója már néhány év óta hű tagja közösségünknek. Annak idején, midőn az igazságot megismerte, a testvérnőnek igen erős harcai voltak a férjével, aki távol állott az igazságtól. Akkoriban többek között ezt írta nekem:

„... úgy érzem, hogyha az Úr nem siet segísemmre, minden erőm elfogy és én nem élhetek tovább.”

Nemsokára ezután ismét levelet kaptam ugyanettől a testvérnőtől, amelyben örömmel és Isten iránti hálával eltelve az alábbi sorokban közölte velem férje megtérését:

„Mivel szomorúságomat közöltem veletek, így szükségesnek tartom, hogy örömeimet is közöljem. Az Úr csodát művelt velem, érzem imáitoknak meghallgatását. Férjem még szombat délután durva szavakkal illetett engem és nagyon elkeseredtem és kértem Istent, hogy fordítson szomorú helyzetemen. Ő csakhamar meg is adta kívánságomat, mert férjem azon este úgy jött haza, mint valami szelíd bárány. Hozzám jött és oly szépen köszöntött engem, hogy elcsodálkoztam rajta. Férjem elbeszélte nekem, hogy amikor velem durva volt és elment a munkába, útközben nagy szívfájdalmat érzett és valami zúgást érezve maga körül, valami folyton azt súgta a fülébe: „térj meg, térj meg,” de ő azt gondolta, hogy majd magától elhárítja ezen gondolatot. Azonban hiába igyekezett, semmit sem tehetett. Akkor úgy érezte, hogy valami csodadolog történt vele és mivel útja jó hosszú volt, bizonyos fokú félnkség ült meg szívét és kérte Istent, hogy csak még egyszer segítse őt az otthonába és bocsásson meg neki. Megígérte, hogy követője lesz az igazságnak. Oh milyen csodálatos az Úr! Férjem szerdán este már velünk dicsőítette Istent és megígérte, hogy szombatnapon többé nem fog dolgozni, hanem megkeresztelkedik és hű követője lesz az igazságnak.”

Időközben ennek a testvérnőnek a férje keresztiséget vett és jelenleg feleségével együtt örvend az adventi igazságnak.

Vajha ezen tapasztalat, melyet Isten dicsőségére közzé tettünk, vigaszt és erősítést jelentene a hasonló helyzetben levőknek. Bizzatok kedves testvéreim az Isten erejének csodás munkálkodásában és a megpróbáltatás napjaiban ne vessétek el „reménységteket”. Zsid. 10, 35.
Voigt M.

Halálozás.

F. év július 21-én az Úrban elaludt özv. Bajor Jánosné testvérnőnk 72 éves korában. A testvérnőnk a kétegyházi gyülekezetünknek tizenegy hónapig volt hűséges tagja. A gyászbeszédet úgy a háznál, valamint a sírnál alulírott tartotta.

Hám Györgyné testvérnőnknek, ki a gyulai gyülekezetünknek tagja, Béla nevű gyermeke

ez év július 24-én meghalt, 19 éves korában. Már kis kora óta mindig nagy beteg volt, de a kedves testvérnőnk, valamint a család többi tagjai, nem szüntek meg fáradhatatlan és példás szeretettel gondozni egészen az utolsó pillanatig. Az elhunyt kedves barátunk bár keresztséget nem vehetett, de valódi gyermekies hittel és reménységgel aludt el. Ezért reménységünk az, hogy az igazak feltámadásában lesz osztályrésze. Alulírott a háznál szólhatta a vigasztalás szavait Hos. 6, 1—3. versek alapján; a sírnál pedig Jeszenszki atyafi.

Konyecsni testvéreinknek kik Csorvási gyülekezetünk tagjai fél éves kisleányuk aug. 3-án meghalt. A szertartást a helybeli ref. pap végezte, miután a testvérnőnk nem lépett ki az egyházból. A szertartás végeztével alulírott-nak alkalma volt egy rövid gyászbeszéd megtartására.
Debreczeni S.

Prohászka József a gyulai gyülekezet legfiatalabb tagja halt meg I. év augusztus hó 11-én a gyulai kórházban. Fialat atyánkfia árva gyermek volt. A világban csak szenvedés és nélkülözés volt az ő osztályrésze. Mily boldog volt, amikor 20 éves korában megismerte az igazságot és ez év március 28-án szövetséget köthetett Jézussal. Ha nem adatott meg neki, hogy szülői szeretetet élvezzen, most annál jobban élvezhette a testvérek szeretetét. Nem sokáig volt abban része, mert az Úr őt rövid betegség után pihenésre szólította. Mi reméljük, hogy az első feltámadásban viszont fogjuk látni őt.
Murányi Á.

Folyó év május 2-án fejezte be földi életének utolsó szombatját 24 éves korában, a kedves Kojnok Ilonka testvérnő. Az Úr így látta jónak számára az örökéletet biztosítani. A testvérnő hosszú betegségét türelemmel viselte, mindvégig bizva az Úr ígéreteiben. A medgyes-egyházi gyülekezet, egy kedves és hűséges tagját és tisztviselőjét veszítette el benne.

Alulírott úgy a háznál, mint a sírnál Ésaiás 57, 1—2; Thess. 4, 13—18; Jel. 14, 13. versei alapján nyújtott vigaszt és tett bizonyosságot nagyszámú közönség előtt, Krisztus Urunk követőinek boldog reménységéről.

Hisszük, hogy fiatal testvérnőnk az Úr, dicsőséges eljövetelekor fel fogja támasztani egy boldogabb életre!
Buzgó M.

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi
Unitójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla
Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtók Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest,
I., Némelvölgyi út 12.